

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ११२६ - घ

Title उपाकर्मात्सर्जनयोः प्रयोगः

Author _____

Extent १६ Age _____

Subject सूत्रपद्धति सम्पूर्ण

नं० ११२६-घ
उपाकर्मात्मज नयोः प्रयोगः / उत्लर्जनोपाकर्माप्रयोगः
सूत्रपद्धतिः (सम्पूर्णम्)
नं० ११२६-घ
पत्राणि १६ (षोडशानि) (सम्पूर्णम्)

नं. २२२३
उत्पत्तिनामने प्रयोगः
२३ दशमशतक
संस्कृत

उ.
क.
१

ॐ श्रीगणेशाय नमः॥ अथोपाकर्मोत्सर्जनप्रयोगः॥ तत्रकारिका॥
अथ यनास्य कर्मश्चावर्ण्यं अवर्णो नत॥ तन्नासे हस्तपुष्पायां पेच
म्यावातरिष्यते ॥ अथ ह्यौषधयस्तस्मिन्नासे नत भवन्ति चेत्॥ तदा
भाद्रपदे मासि अवर्णो न करोति यत्॥ २॥ अथ प्रयोगः॥ रर्भाधारय
माणः रर्भासने उपविश्यः पवित्रे धृत्वा॥ आचम्य प्राणानास्य देश
कालौ संकीर्त्तय॥ समाध्याप्यानावाधीतानां कंदसां यातया मतानि रा
सेनाप्यायनद्वारा॥ श्रीपरमेश्वरश्रीसूर्योपाकरणदिने अथ उत्सर्जन
नात्येकं कर्म नृकारिष्ये॥ अस्मिन्नन्वाहिते ग्रावित्पादि च तृषी आसेने
त्येतमुक्ता॥ अत्र प्रधानं॥ सावित्री॥ ब्रह्माणं॥ अहो॥ मेधां॥ प्रज्ञां॥ धार

राम.
१

अग्निं

सोमं

ण

एतां सदसस्यर्तं अनुमते कुरांस्युर्वीन आग्नेय्येण अग्निं अग्न
एतां सदसस्यर्तं शकते अग्निं मित्रावरुणो अग्निं आपः अग्निं मरुतः
अग्निं विश्वानेवान् अग्निं इंद्रासोमौ इंद्रे अग्न्यामरुतः पवमानः
सोमं अग्निं संजाने एताः प्रधानदेवताः गृहसिद्धान्तं गृह्येण
वैशिष्ट्यकृतमित्यादिसद्योपत्ये इत्येतमुक्त्वा गृहसिद्धान्तमाराया
ज्यसंस्कारादि आत्मभागांतं कृत्वा इहाज्यभागौ नित्यौ स्तुत्येवोक्त
र्जनेपितौ आग्नेय्येनैर्जुयात् ओं सावित्रे सारासावित्रा इरे नमम
ओं वरुणो सारा वरुणा इरे ओं अश्विनौ सारा अश्विना इरे ओं मेधाये
सारा मेधाया इरे नमम ओं प्रजापते सारा प्रजापा इरे ओं धारणाये

उ.
क.
२

स्वाहा धारणायाइदं ओंसदसस्पतये स्वाहा सदसस्पतयइदं ओं
नुमतये स्वाहा अनुमतयइदं ओंकंदोभ्यः स्वाहा कंदोभ्यः
विभ्यःइदं इत्यामाहुर्तेहंता अवदानधर्मेण चरुमवदाय पंचानती
तु प्रसूतो भूतमिति प्रार्थनां कृत्वा प्रसूतो भूतमकरं चरावपि स्तो
मं चेमे प्रथमः सूरिरुन्मजे स्तुते सातेन यद्यागमे वा प्रतिविश्यामित्रज
मदमीदमे । अग्निमीले मधुकंदानिर्गायत्री उत्सर्जनप्रधानगर
हसिडात्रहोमे विनियोगः ओं अग्निमीले पुरोहिते यज्ञस्य देवमृत्विजं
होतारं रत्नधातमं स्वाहा अग्नय इदं नममं एवं सर्वत्र ऊषु भस्तदग
त्याग्राणसूर्यमानुष्य उत्सर्जनप्रधानगरहसिडात्रहोमे विनियोगः

क. राम.
२

ओं ऊं सुं भुं कस्तु रत्रनी द्विरेः प्रवर्तमानकः रुष्टिकस्यारसे विषमरसे रुष्टि
 कते विषसारा अष्टास्यार्यायेदे त्वमग्नेवाहस्यतो भारद्वाजोऽग्निस्त्रिष्ट
 ष् उत्सर्जनप्र० तमग्नेवाहस्यतो भारद्वाजोऽग्निस्त्रिष्ट
 त्वेनेभ्यस्तमोषधिभ्यस्तन्वाणां नृपते जायसे अविंसारा अग्रय
 दे आवदशौनको गृह्यसमदः शकुंतो जगती उत्सर्जनप्र० आवदस्ते
 शकुने भद्रमावद तस्मीमासीनः समतिचिकिडिनः यदुत्पतददसि न
 कर्कुरिष्याहृदरे मविरये सुवीराः स्वारा शकुंताय ३ सोमस्य मागा
 यिनो विश्यामि त्रोग्निस्त्रिष्ट ष् उत्सर्जनप्र० सोमस्य मातवसे वत्यनेन
 वद्विचक्य विस्थेयजन्धे देवाय कारीर्यं जेयद्रिषामाये अग्नेत

र्ग

उ.
क.
३

त्वेन^३सुखा^३रा^३ अग्नय^३इरे^३ राणा^३नाभा^३वोज^३मर^३निमि^३त्रा^३वरु^३णो^३गा^३य^३त्री
उत्सर्जन^३प्र^३ राणा^३ना^३ज^३मर^३निना^३यो^३ना^३त^३स^३सी^३रते^३ याते^३सो^३म^३स^३ता^३
धा^३सा^३रा^३ मि^३त्रा^३वरु^३णा^३भ्या^३ त्वा^३द्य^३ग्रे^३वा^३रे^३स^३त्पो^३भा^३र^३हा^३जो^३नि^३स्त्रि^३ष्ट^३ उ
त्सर्जन^३प्र^३ त्वा^३द्य^३ग्रे^३स^३द^३मि^३त्स^३मु^३म^३वो^३रे^३वा^३सो^३दे^३व^३म^३र^३ति^३मे^३रि^३र^३इ^३ति^३र^३त्वा^३
मे^३रि^३रे^३ अ^३म^३र्त्य^३य^३ज^३त^३म^३र्त्य^३धा^३रे^३व^३मा^३रे^३व^३ज^३न^३त^३प्र^३चे^३त^३से^३वि^३ष्ण^३मा^३रे^३व^३ज^३न^३
त^३प्र^३चे^३त^३से^३सा^३रा^३ अ^३ग्नय^३इरे^३ धा^३मे^३ते^३वा^३म^३दे^३व^३आ^३पो^३ज^३ग^३ती^३ उत्सर्जन^३प्र^३.
धा^३मे^३ते^३वि^३ष्णे^३भु^३व^३न^३स^३धि^३श्रि^३त^३मे^३तः^३स^३मु^३द्रे^३दृ^३द्यो^३न^३रा^३यु^३वि^३ आ^३पा^३म^३नी^३के^३सा^३.
मि^३ये^३य^३आ^३भू^३त^३स्म^३म^३श्या^३म^३स^३धु^३मे^३तं^३त^३नु^३मि^३सा^३रा^३ अ^३ज्ञा^३इरे^३. आ^३वो^३धि^३वृ^३ध
गो^३वि^३शि^३रा^३व^३नि^३स्त्रि^३ष्ट^३ उत्सर्जन^३प्र^३. अ^३नो^३धा^३निः^३स^३मि^३धा^३ज^३ना^३नो^३प्र^३ति

राम.
३

धेनुमिवायतीमुपासो द्युहा इव प्रवृथासु जिह्वाः प्रभानवः सिस्वने
 नाकमकसारा अग्रयदरे गंतानत्रात्रेय एव यामरुन्मा रुनोजगती
 उत्सर्जनप्रं गंतानो यजि यजियाः सुशमिश्रोता रवमरत्न एव याम
 मरुत जेषामोनपर्वता सो योमनि ययै प्रवेत स्पस्यात दुधत्रैवो निरसा
 हा मरुद्वदरे त्वं यगेवार्हस्य तो भारहा जो निस्त्रिष्टु उत्सर्जनप्रं
 त्वं यगे प्रथमो मनोता स्याधि यो कर्मवोरस्मरोना त्वं सो वषत्रकणोडे
 हरीतु सहो निशसै सहमे सहधौ सारा अग्रयदरे योनः सः पायुर्भा
 रहा जो विशेदेवानुष्टु उत्सर्जनप्रं योनसो अरोगायश्च निष्ठगो जिवा
 सति देवास्तं सर्वे धूर्वेतु वस्वर्मममांतरे सारा विशेभ्यो देवेभ्य इदे

तस्य

उ.
क.
४

अग्निं नरो मेवावरुणिर्वसिष्ठोऽग्निर्विराट् उत्सर्जनप्र. अग्निं नरो रीधी
तिमिरराण्योर्दस्तस्युतीजनयंतप्रशास्तं हरेदृशीरदृशतिमयुर्गुसास्य
अग्नयइदं प्रतिचक्ष्विचक्ष्वेद्रासोमावनुष्टुप् उत्सर्जनप्र. प्रतिचक्ष्व
विचक्ष्वेद्रशुसोमजागरतं रतोभ्योवधमंशनिंयातुमद्भ्यः साक्षा इ
द्रासोमाभ्यो माचिक्ताएवः प्रगाथइद्रोवृद्धनी उत्सर्जनप्र. माचिद्र
त्यद्विशंसतसखायोमारिषण्यत इन्द्रमिस्तोतावृषणोसचासुतेसुड
रुक्थावशंसतसाक्षा इन्द्रोरेसखाया आग्नेयादिसोभरीराग्निमारु
तमनुष्टुप् उत्सर्जनप्र. आग्नेयादिसमरुत्सखावारुदेभिंसोमपीतयेसो
भर्याउपंसृष्टतिमादयससर्गरेसाक्षा अग्निमरुद्वाइदं स्वादिषया

मश्यत

राम.
४

मधुकंराः पवमानसोमो गायत्री उत्सर्जनप्र. स्वारिष्यामरिष्यापवे
ससोमधारया इन्द्राय पातवे सुतः सारा पवमानसोमो ये दे यत्रैराज
न्मारिचः कश्यपः सोमः पेंक्तिः उत्सर्जनप्र. यत्रैराजन वृते रविस्तनः
सोमाभिरत्तनः अराती वा मानसारी मोचनः किंच नाम सरिदोये
होपरिस्वः सारा सोमाये. अग्नेरुदनाम्नः स्त्रितो निस्त्रिष्टु उत्स
र्जनप्र. अग्नेरुदनुषसा मूर्धो अस्यात्रिर्गता तमसो ज्योतिषा गा
व अग्निर्भातु नारुणा संग आजातो विश्वा समामप्रा सारा अग्नय
इरे. समानीवः संवनवः संजावनुष्टु उत्सर्जनप्र. समानीव आहूतिः
समानादरेयानिवः समानमस्तु गोमनो यथावः सुमहासति सारा सं

ना

उ.
क.
५

ज्ञांश्चिद्रे॥ इति शाकलानो॥ तर्कयोः शेषविशेषदेवांसकरी॥ उत्सर्जनप्र॥
गौतमं यो रात्राणीमहेगात्तं यत्तामगात्तं यत्तपतयेदेवो सुस्तिरस्तनः सुस्ति
र्मानुषभः॥ उर्ध्वं निगात्तमेष जेसाहा॥ विशेष्योदेवेभ्यः॥ ततः सिद्धयत्तं
हुत्वास्त्रेपद्वय॥ सर्वैः सदृशाणां मकला॥ दृष्टिरीतिमेत्रस॥ मेरुदृष्ट्या
विः क्रमोदेवता॥ सुतलंकुरः॥ ग्रामनेविनियोगः॥ ओष्ठविरीतयाधनालो
कादेवितेविलुनाधता॥ त्वं चधारयमोदेवीपवित्रं ऊरुचासने॥ अपसर्पेत्
तेभृतायेभृताभुविसंस्थिताः॥ येभृताविब्रुकर्तारस्तेनश्यंतशिवात्तया॥
अमकामेतुभृतानि पिशाचाः सर्वतोदिशं॥ सर्वेषामवरोधेन ब्रह्मकर्म
समाप्तेन॥ अनेनमेवैणभृतान्युत्सार्य॥ शरोवेजलेऊशांश्चादाय॥

राम.
५

ग

विद्यारसिविद्यामेषाया नमस्तत्सत्यसुपैमित्तलमभिसृष्टोपस्योक्तैर
भैरवभक्तोजलिभिधाय प्रणवादीनस्यसुचारयन् आत्मास्येवसुप
विशान्ताचयेत प्रणवस्यपरत्रयऋषिः परमात्मादेवतादेवीगायत्रीदे
व्युल्लिख्यदेवीसदस्यकंदोसि गायत्र्यागायिनोविशामित्रऋषिः सविता
देवतागायत्रीकंदः अग्निमोलइत्यादीनोक्तंरमां विशामित्रोमधुकं
दाहयऋषयः अग्न्यादेयोदेवता गायत्र्यादिक्तंरसि सर्वेषामुत्सर्ज
नेविनियोगः पञ्चोर्ध्वशःसर्वागायत्रीवरित्वा अग्निमोलइतिनव
ऋचेसूक्तंअनुवाकंता अत्रशौनकाग्राह इषत्वोर्जेत्वा अग्न्यायादि
वीतये शत्रोदेवीरभिष्टये अग्निर्वैदेवानामवमोविस्रुः परमः अथम

३.
क.
६
६

हावते एषयेथाएतत्कर्म अथातःसेदितायाउपनिषत्त विदामववन
विदा मदावतस्यपेचविंशतिसामधेयः अथेतस्यसमास्त्रायस्य स
यसतजभनलमसंमिते पंचसंवत्सरमयं गौः गमाः समास्त्रायः
समास्त्रातः अथशिक्षाप्रवक्ष्यामि बृहिरादैच योगीश्वरेयाप्तवत्सं
नारायणोनमस्कृत्य अथातोधर्मयात्यास्यामः अथातोधर्मजिज्ञा
सा अथातोब्रह्मजिज्ञासा तत्तुयोराहणीमहेगान्ते यज्ञायगातेय
तपतयेदैवीस्तस्तिरस्तनः सस्तिर्मानुषेभ्यः दुर्ध्वं निगातुमेव जेशत्रो
अस्तद्विषदेष्टं चतुष्टये ओं नमो ब्रह्माणे नमो इक्ष्वाणे नमो अश्विन्ये
नमः हविष्ये नमः ओषधीभ्यः नमो वाचे वाचस्पतये नमो विश्वे नमः

राम.
६

तेकरोमि भुट्टेनोअपिवातयुनमः ॐशांतिः॥शांतिःइत्युक्त्वा जल
मभिस्मृत्यैः उत्सृष्टावैवेदाः ततःआचार्यः प्रायश्चित्तारिहोमशेषे
समाप्य उदकतीरेगत्वा शरीरशुद्धयेउत्सर्जनोक्तत्वेन सर्वेसरस्वा
नानिऊपोत तद्यथाप्राणानायम्य देशकालोत्सृता उत्सर्जनोक्त
त्वेनगणस्नानमहंकरिष्येइतिसंकल्प्य शरीरशुद्धये भस्मगोम
यमृत्तिकास्नानमहंकरिष्ये भस्मआराय ईशानायनमः इतिशि
रसि तत्पुरुषायनमःइतिमुखे अक्षोगायनमःइतिहृदये वामदेवा
यनमःइतिग्रहो सद्योनातायनमः इतिबाहयोः ॐप्रणवेनसर्वो
गे यद्वा अग्निरितिभस्म वायुरितिभस्म जलमितिभस्म स्थला

उ.
क.
७
७

मितिभस्म योमेतिभस्म सर्वं देवा इदं भस्म मानसो केनिसर्वो
गेविलिप्य स्नात्वा च मय गंधं हारो इराधो नित्यं पुष्पं करोषिणीं कुं
श्वरो सर्वभूतानां तामिहोपद्रुये श्रियं अनेन मे त्रेण गोमयमाराय श्र
ग्रं मयं चरंतीनामोषधीनां वने वने तासामयभयत्नीनां ववित्रे कायशो
धने तन्मे रोगाश्च शोकोश्च नु रगोमय सर्वं इति शिरः प्रभृत्संगा
निविलिप्य स्नात्वा च मय वलित्यापर्वतानां विद्रेविभर्षिष्पिबो प्रया
भूमिप्रवसति मद्राजिनोषिमदिनि इति भूमिप्रार्थ्यं मावो रिषतवनि
तायस्मे चारं वनामिवः द्विपदं च तस्माकं सर्वं मय्यनात्वरं इति मे त्रे
णावनिता स्नानाश्चिबिभयारतरानि वेशनी यथानः शर्मसप्र

राम.
७

षट्

यः इति मृदमादाय अयनेनेपरायणो हवीरो हंतुषुषिणोः इराश
 पुंदरीकाणि समुद्रस्य गुरादमे समुद्रतिरुर्वा मादाय गायमाहवीम
 भ्युत्प भूमौ निधाय ज्ञाता रमिंद्रमवितारमिंद्रे हवे हवे सुहवे सुह
 मिंद्रे हवामिश्रक्रं पुरुत मिंद्रे सुहस्तिनामववाधातिंद्रः इति एव तः
 यमायमधुमत्तमे रात्ते हव्यं न होत न इरे नमः अष्टविभ्यः सर्वज्ञेभ्यः पूर्वभ्यः
 पृथिवीः इति इति एतः तत्तायामिब्रह्मणा वेदमातस्ताराशास्त्र
 यजमानो हविभिः अदेलमानो वरुणा देवो भ्युरुशो समान आसुः
 प्रमोषीः इति पृथिवीमतः वयं सोमव्रते न वमनस्ते नृषु विभ्रतः प्रजावे
 तः सवेमदि इत्युत्तरतः तत्सूर्यो रोसी उभे रोषावस्तारुपयवे भोजे

उ.
क.
८

४

क्रः

सुसोमभुज्जगामरा इत्यपरिष्ठात अथः पश्यसमोपरिसेनरांपारको
दरमानेकशालुकोदशत्वीभिः प्रसावभविश इत्यथः ततोऽग्रेषु सर
स्वशीर्षोऽतिशिरसि अतीभ्योनेनासिकाभ्यां कर्णाभ्यां कुबुकार्दधिय
त्सशीर्षाण्यमस्तिकाजिह्वायाविह्रामिते इति सुते ग्रीवाभ्यां उलि
राभाः कौकसाभ्यां च नस्पात यत्संरोषाण्य १ मेसाभ्यां वाह्म्यावि
ह्रामिते इति ग्रीवायां आत्रेभ्यस्तेग्राभ्यावेनिष्ठोर्ददयादधि यत्स
मतस्ताभ्यां यक्षः प्राशिभ्यां विह्रामिते इति हृदये नाभानाभिर्नग्रा
दे सत्तश्चित्तर्येसवे कवेरपसमाडदे इति नाभौ तमिदमजोषस
मर्कविभविवाहोः चक्षुशिशानगोजसावाहोः सोमानं सरणाकण

इति

गम.
८

ब्रह्मणा सृष्टे कस्मीचेते यगौशिजः कत्वायः कृत्तिः सोमयातमः समुद्रः
 वपिचते इवीरापोनकाकुरः इति कृत्याः वद्रीनापितावदुरस्यपुत्रश्चि।
 श्वाक्राणोति समना वगास्य कृषुधिः संकासनेनाश्चुसर्वाः शृष्टेति नरोज
 यतिप्रसूतः इति शृष्टेदुरभ्यां तेन्यष्टीवदोपास्त्रिभ्यां प्रपराभ्यां यत्सु
 श्रोणिभ्यां भासराद्धं समो विवृतामिने इत्युर्वाः मेहनाहने करणा।
 ह्योमभ्यस्तेन विभ्यः यत्सु सर्वस्मात्मानसमिदं विवृतामिने इति जा
 त्वाः एतावानस्यमदिमातो ज्ञायां श्वरुषः पारोस्यविश्वभूतानि वि।
 पारस्यामरतेरिव इति पारयोः यस्याविश्वानिरस्तयोः पंचत्तितीनाव
 सु स्याशयस्वयोभ्यस्माद्विद्येवाशनिर्जदि इति रस्तयोः श्रंगारंगा

उ.
कु.

१

लोमो लोमो जाते पर्वणि पर्वणि यत्मे कर्मे स्मारात्मनः समिदे विहृष्टा
मिते इति मे वेणुपुरुषसूक्तेन सर्वो गे अश्वक्रांतैरथक्रांतैर्विल्लुक्रांतैव
संधरा शिरसाधारविष्णामिरत्नसमोपदेपदे इति सतिलहर्षो मिदे
शिरसि निधाय सत्रिकास्यानप्रत्तल्य हिरण्यशृंगे वरुणो प्रपद्ये तीर्थ
मेदेदियाचितः यन्मया भूक्तमसाधु नोपापेभ्यश्च प्रतिग्रहः यन्मे मन
सावावाकर्मणा वा उद्धृतं कृतं तन्न इदो वरुणो वदस्मतिः सुविता च पु
नन्तु पुनः पुनः इमे मे गंगे च यमुने सरस्वती सुतु द्विसोमे च सता पुरुषा
असिक्त्रामरुद्दधै वितसया जीकीये शृणुया शुषोमया इदं ते न्याभि
समानमद्रियोः काशु सिधुं प्रवदेति नृपः सूर्यो जीर्णमिव तव जराति

राम.
५

गंगेति

संतु

याः

पापे शशिरसि भूषेत् गंगां यो ह्यारिति सुमित्रान् आपुञ्जोषधयः
संतु इमिं आस्तमैः सप्तम्योऽस्मादेष्टिये ववयोरिहः समुद्रजैः सति
लस्य मध्यात्पुनानायत्तनिविशमानाः इन्द्रोपावचोऽष्टभोरगरता आ
पो देवीरिह मामवेत्त यथापोरिह्या उत वा सवेति तन्निविमा उत वा याः
सयोजाः समुद्रायोऽश्वयः पावकास्तथापो देवीरिह मामवेत्त यासो
राजावरुणो याति मध्ये सत्यान्ते अथ पश्यन्तानां मधुसूतः श्वयो
याः पावकाः स्ताः यथापो देवीरिह मामवेत्त यासराजावरुणो यासो
मो विसेरुता यासुर्बमदेति वैश्वानरो योऽग्निः प्रविष्टस्तथापो देवी
रिह मामवेत्त एतान्निहस्तवामशुद्धशुद्धेन साम्ना शुद्धैरुक्चैवावधौ

उ.
क.
९

संश्रुद्वाशाशोर्गोनामत्त इन्द्रश्रुदोनयागदिश्रुदः श्रुदामिश्रतिभिः श्रु
 दोगिनिधारयश्रुदोममदिसोम्यः इन्द्रः श्रुदोदिनोरथिंश्रुदोत्तानिरा
 श्रुवे श्रुदोत्तानिजिन्नसेश्रुदोत्तानेसिषामसि तरत्समेदीधावतिधा
 रासुतस्याधमः तरत्समेदीधावति उस्त्रावदवसनामनेसरेव्यवसः त रत्समंदी०
 नश्चसयोः पुरुषेत्सारासरस्त्राणिरश्रदे त. आययौस्त्रिशतेतमा
 सरस्त्राणिवदश्रदे त. त्रिभिस्त्वेवमवितर्वर्षिष्टैः सोमधामभिः श्रु
 गेरलैः पुनीदितः पुनेतुमादेवजनाः पुनेतुवसवाधिया विशेदेवाः
 पुनीतमाजातेवदः पुनीदिमां प्रयायस्प्रस्येदसुमोमविशेभिरश्रुभिः राम.
 देवेभ्यउत्तमेदविः उपप्रियंपनिमतं पुनानमाहतीवर्थं श्रुगन्मविध ९

तोनमः अलाप्यस्वपरशुर्ननाशतमापवसरेवसोम आत्वेचिदेव
 देवसोमयः पावमानीरथेतृषिभिः संभूतेरसे तस्मै हरे सरस्वतीती ५२
 रंसर्पिर्मधुर्को पावमानीसस्वयनीः सुदद्यादिवृतश्रुतः अषिभिः
 संभूतो रसो ब्राह्मणेष्वसतेरिते पावमाने दिशो तन इमं लोकमथो
 असंक्रामात्समर्थयेत्तनो देवैर्देवीः समाहिताः येन देवाः पवित्रेणा
 त्मानेषु न ते सरा तेन सह संधारेण पावमात्यः पुनातु मां प्राजापत्ये
 पवित्रे शतोद्यामं हि रागमये तेन ब्रह्मविद्यो वयं सते ब्रह्मपुत्रीमहे इहः
 सुनीती सह मा पुनातु मा जातवैरा सृजयेत्ता पुनातु आपो हि क्षामे
 यो भक्ताननुर्जेतान इति विश्रवा इमं मे गंगे इत्युत्कमालोदय अ
 द्या सोमस्य तावराणः सुसमोद्या यमो गजाग्रसृणाभिः पुनातु

३.
क.
११
॥

तेन सत्यमित्येतेन अचेनाद्यमर्षलोकता यवाद्याभिसुखसिमात्रेयिता
तद्यथा ब्रह्माद्योयेदेवांसोरेवोस्तर्पयामि भूर्देवोस्तर्पयामि भुवर्देवो
स्तर्पयामि स्वर्देवोस्तर्पयामि भूर्भुवःस्वर्देवोस्तर्पयामि उपवीति ह्य
सह्येपायनासुयोये अथयस्तान अषीस्तर्पयामि भूर्अर्षीस्तर्पयामि
भुवर्अर्षीस्तर्पयामि स्वर्अर्षीस्तर्पयामि भूर्भुवःस्वर्अर्षीस्तर्पयामि
प्राचीनावीति सामः पितृमातृमोंगिरसानग्निष्ठाताः कथवादनार
योये पितरस्तान्पितृन्स्तर्पयामि भूःपितृन्स्तर्पयामि भुवःपितृन्स्त
र्पयामि स्वःपितृन्स्तर्पयामि भूर्भुवःस्वःपितृन्स्तर्पयामि अग्निरभ्या
श्रयेजोवायेष रगा ऊलेमम भूमौ रत्नेन तोयेन तस्मा योत्तु पशंगतिं

राम.
११

इति जलोत्तर्जलितरेनिति यत्तथा हविर्तेतोयं शरीरमलसंभव
 त् तद्दोषपरिहाराय यत्साणोतयेयाम्पदं यत्स्मत्तयेणं कृत्वा अर्घ्यं
 जयेत् अर्घ्यमेव कृतोक्तोमेः कश्यपो ह्येयनगिरः सोमेन मस्य राजा
 नेयोत्तरेवीरुधोपति रिद्रायेंदोपरिस्वव कश्यपो विभरदाजो विश्वामि
 त्रोयगोत्रमः जमदग्निर्वसिष्ठश्च सत्रैते अर्घ्यः सृताः अरुंधतीस
 रिता न समर्घी आवाहयामि तदस्तु मित्रा गृहावे ध्यायामि आसने
 पादौ अर्घ्यं आचमने वस्त्रं यज्ञोपवीते गंधं पुष्पं धूपं दीपं नैवेद्यं
 फलं ताम्रं दक्षिणं मंत्रपुष्पं मंत्रहीनं आवाहनेन जानामि
 तमार्पणं कृत्वा ततः सावित्रीं स्तुष्येत् सावित्री तर्पयामि ब्रह्मा

३. एतर्पयामि अङ्गो. मेधो. प्रज्ञो. धारणो. सरसस्पती. अनुमती.
 क. केंद्रोऽस्य षो. अग्निं. अज्ञाणसर्वे अग्निशक्ते. अग्निं. मित्राव
 ५. हणो. अग्निं अपः मरुतः अग्निं. विश्वोदेवो. अग्निं. इंद्रा सोमो न
 ५. ष्यतां इंद्रं. अग्निं मरुतः. यवमानसामं. सामं. अग्निं. संचानं.
 १५. ब्रह्म यज्ञो गमकं यज्ञं पणोऽपि दितं इति कारिकोक्तेः प्रजापति
 स्तृण्यत ब्रह्मा स्तृण्यत वेदा स्तृण्यत देवा स्तृण्यत अथ य स्तृण्यत स
 वीणि केंद्रो मित्रं जेकार स्तृण्यत वषट्कार स्तृण्यत आहूत य स्त
 ष्यत सावित्री स्तृण्यत यज्ञा स्तृण्यत दाना भूषणिवी स्तृण्यता अंतरि
 तं स्तृण्यत असोराजाणि स्तृण्यत सांवा स्तृण्यत सिस स्तृण्यत. न

राम.
 १२

नि

द्यस्तृण्येत. गिर्यस्तृण्येत. तेजौषधिवनस्पतिगंधर्वाकारसस्तृण्येत.
नागास्तृ. वयोसितृ. गावस्तृ. साध्यास्तृण्येत विष्वास्तृ. यक्षास्तृ. रक्तो
सितृ. भूतापितृ. एवमेतान्. अथ ऋषयः उपवीति शनर्चिनस्तृ.
साध्वमास्तृ. गरुडमदस्तृ. विश्वामित्रस्तृ. वामदेवस्तृ. अत्रिस्तृ. भृ
ह्मजस्तृ. वसिष्ठस्तृण्येत प्रगाथास्तृण्येत पावमानास्तृ. त्वष्टा
क्तास्तृ. महासृक्तास्तृ. प्राचीनावीति समेत जैमिनिवैशम्पायनपै.
लसूत्रभाष्यभारतमहाभारतधर्मोवाण्यास्तृण्येत जानैति वारवि
गाग्यगौत्रमशाकल्यवाभुव्यमोड्यमोडकेयास्तृ. गार्गीवाचस्पती
तृ. बडवाशतीयेपीतृ. सुलभांमैत्रेयीतृ. कटोलेतर्पयामि कौषी

उ.
क.
१३

१३

र

तकंत. महाकौषीतकंत. पेंगयंत. महापेंगयंत. सुयज्ञंत. सोत्पायने
त. ऐतरेयंत. महैतरेयंत. शाकल्यंत. वाष्कल्यंत. सुजातवक्त्रंत. औ
द्वारिंत. महौद्वारिंत. सौजामिंत. प्रौनकंत. आश्वलायनेत.
येचाये आचार्यास्ते सर्वे तृप्यंतु त्रिंशद्विरेकेनो नैस्तद्द्वारशैश्च तथाभ
वेत् त्रयोविंशतिवाक्यैस्तु देवर्षीणां पितृन्नुत्तमान् अथ पितृन्तर्पणं
आब्रह्मस्तं च पर्यंतं देवर्षिपितृमानवाः तृप्यंतु पितरः सर्वे मातरमाता
महादयः अतीतकलकौटीनां सप्तद्वीपनिवासिनां आब्रह्मभवनं
लोकांश्च मस्तु तिलोत्तकं एकेचास्मत्कुले जाता अष्टागोत्रजास्त
ताः ते गृहं तमयारत्नं वस्तुनिष्पीडनोदकं इति उन्नयेय वस्तु तदेति।

राम.
१३

सद्येनार्प

स्त्रीर्द्धं सद्येन गायसां दीसर्पयेत् यमं स्तुतर्पयामि. धर्मराजे तर्पया.
मृत्युं तर्पयामि. श्वेतकं त. वैवस्वतं तर्पयामि. कालं तर्पयामि.
सर्वभूतये तर्पयामि. श्रोत्रं तर्पयामि. दृष्टं तर्पयामि. नीलं त.
परमेश्विने तर्पयामि. बृहकोरं तर्पयामि. चित्रं तर्पयामि. चित्रगुप्तं त.
यमो निहंता पितृधर्मराजो वैवस्वतो रेंद्रधरश्च कालः भूताधिपो यत्र
कृतानुसारी कृतान्तमेतदृशमिर्जयेति इति दशवारं त्रयेत् ततः शांत्स
र्थं आनोभद्राः कृतवो यत्. शनैर्दृष्टाग्नी. तमस्य नाजि निमित्तिसूक्ता
नि दृष्टयंति सो वाचः पर्जन्या यमगायत श्रुत्वा वरं तवसे वलिस्था
पर्वतानां प्रदेवद्राव्रह्मणे एतानि पर्जन्यसूक्तानि दृष्ट्वा स्पृते प्रतिमैदे

सर ३ सर

उ.
क.
१४

वतामिदि अथ यो वै रसस्योसमा इति ब्राह्मणं वैश्विकाः पदेति ततो वै
दप्रीत्यर्थे ब्राह्मणा भोजयेत् तथा च भूयसी दक्षिणा प्रदाने करिष्ये
विशेषे त्राते सर्वेनेषु प्रवाच्या याचक्य मत्तुवे निद्रसुत्तने पारावते यत्सु
रुसंभृतं वः सुपात्राणाः शारभाय अरवि वंथवे अनेन मंत्रेण अरवीन
उदासयेत् इत्युत्सर्जनप्रयोगः अथाचार्यः सुस्नातः प्राणायाम्य दे
शकालौ स्नत्वा मम ध्यायानां चाधीतानां हृदये आसीत्तानां यात
यामतानि रासेनाप्यायनद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थे उपाकरणाख्ये
कर्म इदानीमहं करिष्ये इति संकल्प्य नूतनवस्त्रधारिण उपाकरणे
विशेषः अस्मन्नस्त्रधारिणो वैदग्रहाणाधिकारसिद्धिद्वारा श्रीपरमे

राम.
१४

अथ श्रोतव्यं उपाकरणाद्यैकर्मकरिष्ये इति संकल्प्य गणेशं श्रजने
संस्तिष्ठन्वाहवाचने नारींश्चादं कृत्वा अग्निप्रतिष्ठाने कृत्वा त्वा रथा
त तत्रोपाकरणाद्यैकर्मणि देवतापरिग्रहार्थं मित्पारिक्कं रां स्पृश्य
न एताः रक्षि सक्तु रयेण शेषेण सिद्धकृत सिद्ध सत्र रने न रुद्रे यज्ञोप
वीतेन परमात्मानं सया समग्नि रित्पारि आग्ने न रर्भाग्रद्वय प्रक्षेपो
ते कृत्वा रक्षि सक्तु न च रुस्याली स्यापित पात्रे निधायाग्ने न सद्रूपय
निकरणादि नवप्रधाना ज्वाहृत्य तेषां गवत्कृत्वा सिद्धकृते रज्जुं प्रहृत्य
सुखवदानं वैधर्म्येण रक्षि सक्तु न्याप्नोषुः रक्षि कृत्वा इति संकल्प्य वा
सदेव ऋषिः रक्षि कृत्वा देवता अनुष्टुप् शंकरः रक्षि सक्तु प्राशने वि

उ.
क.
१५
१५
५

नियोगः दधिक्रावो अकारिषे जिह्वा रश्मि सवाजिनः सुरभिन्ने म
त्वाकरन्त्याण्ययं पितारिषत् प्राप्ताचम् ततो माजेनं परिस्तरण
भाणामधस्तादं जलिनिधायासेनापः सेचयिता माजेयिता ततो
यत्तोपवीतमित्यस्य मंत्रस्य परब्रह्म ऋषिः परमात्मा देवता विष्णुश्च
कुंरः यत्तोपवीतशे मे विनियोगः जेयत्तोपवीतं परमं यत्ति त्रैलोक्यं
तेन सह जेयुस्तान् आभ्युष्य मग्नं प्रतिमुंचय्य भयत्तोपवीतं वलमस्तु
तेनः स्वाहा परमात्मन इदं नमः वेदां रभाणतः सर्वं सत्कथाशनेनः
परम् नव यत्तोपवीतानि हुत्वा दत्त्वा च धारयेत् नत नवस्त्रचारिणां
यत्तोपवीतधारणात्तेन वाजिन कटिस्तत्र कौपीन वस्त्रमेव लाटं श

राम.
१५

CC-0 Dharmartha Trust J&K. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative